

hvad jeg begyndte med at sige, ikke har nogen egentlig praktisk Betydning, hvorledes de enkelte Positioner ere opførte, dog her nævne, hvor store Beløb af Nedsættelser, navnlig hvad Hovedpunkterne angaar, man vil kunne komme til ved at indskrænke sig til en Nedsættelse af  $3\frac{1}{2}$  Million. For som sagt at holde sig til Hovedpunkterne vil man faae Nedsættelsen ved Ophævelsen af Tolden paa Nit, Salt og Kul foruden en Nedsættelse paa en mindre Række Positioner, som jeg ikke her skal nævne. Derimod vil man være nødt til at nøjes med at nedsætte Skibsafgiften og Kaffeetolden til det Halve og Cigaretetolden til  $\frac{2}{3}$ , af Tømmer- og Træetolden tages  $\frac{1}{4}$ , saa at omtrent  $\frac{3}{4}$  blive tilbage, og den halve Told paa Stenolie maa man lade blive staaende; Tolden paa Farvestoffer vil ikke i nogen væsentlig Grad kunne nedsættes, og en hel Række Nedsættelser paa Metalvarer er man nødt til at opgave. Den halve Skibstold, den halve Ostetold og endelig en stor Række Beskyttelsesafgifter maa man lade blive staaende allerede af specielle Grunde høiere, end det strengt taget vil kunne anses for nødvendigt. Naar disse betydelige Nedsættelser, som Folkethinget tidligere har vedtaget, vil Nedsættelsen dog blive omtrent  $3\frac{1}{2}$  Million Kroner. Nu er det jo Tilfældet, at en Nedsættelse paa saa mange Punkter, navnlig naar den, hvad man kan se af hvad jeg nylig sagde, ikke gaar ud paa en Ophævelse af ret mange Toldafgifter, men paa en Halvering og Nedsættelse, vil medføre, at Indførselen af disse vil stige og det endog temmelig stærkt af visse Varer, og følgelig ville Toldindtægterne stige ikke alene paa Grund af den almindelige Stigning, som man kan vente i Befolkningens Tilvæxt og almindelige Fremgang, men ogsaa fordi en Nedsættelse af Tolden frembringer en Nedsættelse i Prisen, altsaa et forøget Forbrug, en forøget Indførsel. Derfor er den Beregningsmaade, der har været lagt til Grund baade fra Regjeringens Side og ogsaa fra Thingets Side, og som ogsaa er den eneste, man kan lægge til Grund lige overfor et Lovforslag af denne Natur, mindre rigtig end lige overfor et Lovforslag af den beskaffenhed, Folkethinget tidligere har vedtaget, hvori der fandtes enkelte Positioner, hvorpaa Tolden ikke alene var nedsat, men fuldkommen ophævet;

thi naar en Toldafgift ophæves, naar en Artikel frigives, bliver Følgen naturligvis den, at der ingen Indtægter kommer ind, og saa maa hele det Beløb, der hidtil er kommet ind, fuldstændig stryges. Naar derimod den Toldafgift halveres, bliver der ikke indført Halvdelen mere, men efter de Erfaringer man har fra andre Lande, vil der indkomme betydelig mere. Den Nedsættelse af  $3\frac{1}{2}$  Million Kr., som her er lagt til Grund, vil i Virkeligheden vise sig at være noget mindre. Da vi i Foraaret 1884 vedtog et Forslag, svarende til dette, var det Bestemmelsen med den Nedgang af  $3\frac{1}{2}$  Million Kr., som skulde gjælde fra først af, at den skulde kunne stige, efterhaanden som Toldindtægterne steg, idet vi gik ud fra det, som jeg her har tilladt mig kortelig at udvikle, at Nedsættelsen af Tolden og i det Hele Reformen, som gjorde det mere passende til Tidsumstændighederne, vilde medføre forøget Indførsel. Derjom man nu indskrænker sig til en Nedsættelse af  $3\frac{1}{2}$  Million Kr., sker det og kan det kun ske under den Forventning, at forsaavidt Toldindtægterne maatte stige betydelig i de nærmeste Aar netop paa Grund af denne Reform, maa vi gaa videre i samme Retning, og Forskjellen mellem før og nu ligger altsaa deri, at medens vi tidligere optog denne Bestemmelse i selve Loven, hvilket jo fremkaldte dels forsættelige og dels uforsættelige Misforstaaelser fra forskjellige Sider og hidrog til at vække Tvivl om, hvorvidt det var alvorlig ment fra vor Side, vil en saadan Indvending ikke kunne reises mod os i dette Tilfælde, idet vi indskrænke os til en Nedsættelse til et Beløb af  $3\frac{1}{2}$  Million Kr., som er Folkethingets gamle Standpunkt, og som vi mene at have billig Ret og Krav paa, da Beløbet omtrent svarer til Krigsskatten. Men om hele dette Lovforslag og om Toldlagen i det Hele maa det gjælde, at den, navnlig paa Grund af den Udvikling og de forandrede Konjunkturer og Krisforhold og Forandringer i andre Forhold, som er indtraadt i de senere Aar, maa kræve en meget indgaende Prøvelse, som det ikke har været muligt i alt Fald for dette Thing at give Sagen i en temmelig lang Marække. For dette Thing har den foreligget jensef i Samlingen 1882—83 og 1883—84, men i begge Samlin-